EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 09.11.2005
COM(2005) 357 galīgā redakcija/2

2005/0145 (CNS)

CORRIGENDUM:
Annule et remplace la version
du 02.08.2005.
Concerne toutes les versions linguistiques
sauf FR, EN, DE.

Priekšlikums

PADOMES REGULA

ar ko groza Regulu (EK) 974/98 par euro ieviešanu

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA SATURS

1.1. Vispārējais konteksts

Šobrīd euro ieviešanu un tā izmantošanu pašreizējās iesaistītajās dalībvalstīs regulē trīs Padomes regulas. Pirmkārt, Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 par euro ieviešanu[1], kas regulē euro sākotnējo ieviešanu „pirmā viļņa" eurozonas dalībvalstīs un Grieķijā. Šī regula balstās uz Eiropadomes 1996. gadā Madridē apstiprināto pieeju. Tā kā situācija, kādā atradīsies nākamās eurozonas dalībvalstis, atšķirsies no tās, kāda radās Madrides scenārija izstrādāšanas laikā, šie noteikumi pašreizējā formātā vairs nebūs piemērojami. Tādēļ ar šo iniciatīvu tiek ierosināti grozījumi šajā regulā.

Turklāt euro ieviešanu un izmantošanu regulē Padomes Regula (EK) Nr. 2866/98 par maiņas kursu starp euro un to dalībvalstu valūtām, kuras pieņem euro[2], un Padomes Regula (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz euro ieviešanu[3]. Lai gan pirmā minētā regula būs jāpielāgo, lai iekļautu to dalībvalstu valūtu maiņas kursus, kuras pievienosies eurozonai, pēdējā minētā var palikt negrozīta.

Dažas neiesaistītās dalībvalstis jau ir uzsākušas sagatavošanās darbus euro ieviešanai un īpaši strādā pie grozījumiem savas valsts tiesību aktos. Tā kā tiesību aktu pieņemšana monetārajā jomā ietilpst tikai un vienīgi Kopienas kompetencē, dalībvalstīm ir vajadzīgs stabils un ticams Kopienas tiesiskais regulējums, lai neiesaistītās dalībvalstis varētu veikt visus nepieciešamos sagatavošanās darbus euro ieviešanai.

1.2. Mērķis

Lai gan Līgums un jo īpaši tā 122. un 123. pants atļauj paplašināt eurozonu, iekļaujot tajā visas pašreizējās neiesaistītās dalībvalstis, sekundārie tiesību akti šobrīd neparedz noteikumus euro ieviešanai šādās dalībvalstīs un šo Līguma noteikumu īstenošanai. Tādēļ ir vajadzīgi sekundārie tiesību akti, kas ļautu ieviest euro arī neiesaistītajās dalībvalstīs.

Šajā ziņā noteikumi, kas tika piemēroti pašreizējām iesaistītajām dalībvalstīm, un jo īpaši Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 par euro ieviešanu, kā arī Padomes Regula (EK) Nr. 2866/98 par maiņas kursu starp euro un to dalībvalstu valūtām, kuras pieņem euro, un Padomes Regula (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz euro ieviešanu ir veiksmīgi piemēroti euro ieviešanai pirmajās 12 eurozonas dalībvalstīs. Liekas, ka šie tiesību akti veidoja drošu un stabilu tiesisko regulējumu, un tādēļ, ciktāl iespējams, tie būtu jāsaglabā un jāpiemēro tām dalībvalstīm, kas pievienosies eurozonai.

---

1 OV L 139, 11.5.1998., 1.lpp., regulā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2596/2000, lai noteiktu euro pieņemšanu Grieķijā.

2 OV L 359, 31.12.1998., 1.lpp., regulā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1478/2000, lai noteiktu euro pieņemšanu Grieķijā.

3 OV L 162, 19.6.1997., 1.lpp., regulā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2595/2000, lai noteiktu euro pieņemšanu Grieķijā.

Tā kā dažas neiesaistītās dalībvalstis varētu pievienoties eurozonai 2007. gadā, ir laikus jāievieš eurozonas paplašināšanai pielāgotais tiesiskais regulējums, jo īpaši lai radītu juridisko skaidrību visām nākamajām eurozonas dalībvalstīm un paredzētu noteikumus, kurus var viegli piemērot ikvienai nākamajai eurozonas dalībvalstij. Kaut arī Padomes Regula (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz euro ieviešanu var palikt negrozīta, jo īpaši ir jāpielāgo Padomes Regula (EK) Nr. 974/98. Nepieciešamība grozīt šo regulu izriet *inter alia* no fakta, ka šī regula atsaucas uz konkrētiem datumiem. Lai Padomes Regulu (EK) Nr. 974/98 varētu piemērot visām pašreizējām un nākamajām eurozonas dalībvalstīm, šī regula ir jāpielāgo tā, lai minētie konkrētie datumi tiktu aizstāti ar regulā katrai atsevišķajai dalībvalstij noteiktiem datumiem. Turklāt, tā kā euro baknotes un monētas jau atrodas apgrozībā, scenārijs pārejai uz vienoto valūtu, kas tika piemērots pirmajām divpadsmit iesaistītajām dalībvalstīm, vairs nederēs nākamajām dalībvalstīm, kas pievienosies eurozonai, un būs vajadzīga zināma elastība.

Vispirms, dalībvalstis varētu izvēlēties pārejas periodu šā vārda „tradicionālajā" nozīmē, piemēram, to, kas tika piemērots dalībvalstīm, kas izveidoja eurozonu 1999. gadā (Beļģija, Vācija, Spānija, Francija, Īrija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande, Austrija, Portugāle un Somija) un kas pievienojās tai 2001. gadā (Grieķija). Tas nozīmētu, ka vispirms euro tiktu pieņemts kā attiecīgās dalībvalsts valūta, lai gan euro banknotes un monētas tiktu ieviestas tikai pēc pārejas perioda izbeigšanās šajā dalībvalstī. Pārejas perioda ilgums dažādās dalībvalstīs varētu atšķirties.

Otrkārt, dalībvalstis varētu izvēlēties „lielā sprādziena" scenāriju. Šajā scenārijā pārejas periods teorētiski ilgtu tikai „vienu sekundi". Tādēļ euro kā valūtas pieņemšana attiecīgajā dalībvalstī un euro banknošu un monētu ieviešana sakristu.

Visbeidzot, dalībvalstis varētu izvēlēties „lielā sprādziena" scenāriju, papildinot to ar „pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodu, ar ko tiktu piemērots „lielā sprādziena" scenārijs un pēc „lielā sprādziena" dienas uz ierobežotu laiku īpašos tiesiskos instrumentos (rēķinos-faktūrās, uzņēmuma grāmatvedības reģistros) būtu atļauts izmantot valsts valūtu.

Tā kā dalībvalstis, kas pievienojas eurozonai, var identificēt tikai tad, kad ir atcelts tām piešķirtais izņēmuma statuss, Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 ir jāpielāgo ar atsevišķa pasākuma palīdzību vēl pirms šā notikuma.

1.3. Perspektīvas

Padomes Regula (EK) Nr. 974/98, kas balstās uz Līguma 123. panta 4. punktu, veido pamatu euro ieviešanai vienpadsmit „pirmā viļņa" eurozonas dalībvalstīs – un tā joprojām ir pamats euro ieviešanai. Šī regula vienreiz tika grozīta, proti, ar Padomes 2000. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 2596/2000, pamatojoties uz Līguma 123. panta 4. punktu, lai ļautu Grieķijai pievienoties eurozonai. Šis grozījums būtībā vienkārši papildināja Regulai (EK) Nr. 974/98 pievienoto sarakstu, kurā uzskaitītas iesaistītās dalībvalstis, ar informāciju par Grieķiju.

Grieķijas izmantotā pieeja būtu jāpiemēro visām turpmākajām eurozonas paplašināšanās kārtām. Katram individuālajam pievienošanās gadījumam tiks izstrādāta atsevišķa regula, kas grozīs Regulu (EK) Nr. 974/98. Šī atsevišķā regula,

kas grozīs Regulu (EK) Nr. 974/98, balstīsies uz Līguma 123. panta 4. punktu un faktiski papildinās iesaistīto dalībvalstu sarakstu ar katru jauno dalībvalsti, kas pievienosies eurozonai, norādot scenārija veidu, ko šī dalībvalsts izvēlējusies pārejai uz vienoto valūtu.

Lai sagatavotu Regulu (EK) Nr. 974/98 šādiem grozījumiem, šajā regulā jāizdara daži iepriekšēji tehniski pielāgojumi. Šī Regulas Nr. 974/98 tehniskā pielāgošana varētu balstīties uz Līguma 123. panta 4. punkta trešo teikumu. Šī pielāgošana būtu jāizdara, cik vien drīz iespējams, lai laikus radītu juridisko skaidrību un noteiktību nākamajām eurozonas dalībvalstīm.

Pēc katra grozījuma Komisija sagatavos grozītās Regulas Nr. 974/98 neoficiālu konsolidēto versiju.

2. JURIDISKIE ASPEKTI

2.1. Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma 123. panta 4. punkta trešais teikums, kas ļauj pieņemt monetāro tiesību normas. Padome lemj pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar to dalībvalstu kvalificētu balsu vairākumu, kurām nav piešķirts izņēmuma statuss.

Jāpiebilst, ka Līguma 123. panta 5. punkts paredz, ka, ja ir pieņemts lēmums atcelt dalībvalsts izņēmuma statusu, Padome *inter alia* veic visus pārējos nepieciešamos pasākumus euro kā vienotās valūtas ieviešanai attiecīgajā dalībvalstī. Padome lemj pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar vienprātīgu lēmumu, ko pieņem tās dalībvalstis, kurām nav piešķirts izņēmuma statuss, kopā ar attiecīgo dalībvalsti. Šo noteikumu piemēros kā juridisko pamatu, lai Regulai (EK) Nr. 974/98 pievienoto sarakstu, kurā uzskaitītas iesaistītās dalībvalstis, papildinātu ar katru jauno dalībvalsti, kas pievienosies eurozonai.

2.2. Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Šis priekšlikums ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē. Tādēļ subsidiaritātes principu nepiemēro.

Šī iniciatīva ir samērīga ar tās izvirzīto mērķi, un tādēļ tā atbilst proporcionalitātes principam.

2.3. Tiesiskā instrumenta izvēle

Regula ir vienīgais piemērotais tiesiskais instruments, ar ko izdarīt grozījumus Padomes Regulā (EK) Nr. 974/98 par euro ieviešanu.

3. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

4. KOMENTĀRI PAR ATSEVIŠĶIEM PANTIEM

4.1. 1. panta 1. punkts

Šie noteikumi likvidē to ietekmi, ko rada Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 atsauces uz konkrētiem datumiem. Tagad datumi ir aizstāti ar definīcijām, un no jauna noteiktie datumi dažādām dalībvalstīm var atšķirties.

4.2. 1. panta 2. punkts

Šajā pantā norādīts, ka datumi, kas noteikti katrai atsevišķajai dalībvalstij un uzskaitīti 1. pantā, ir iekļauti jaunajā tabulā, kas pievienota Padomes Regulai (EK) Nr. 974/98.

4.3. 1. panta 3. punkts

Šis noteikums vienkāršo 2. pantu, izmantojot nevis katrai dalībvalstij noteiktos konkrētos datumus, bet datumus, kā noteikts regulā.

4.4. 1. panta 4. punkts

Šis noteikums, kas groza 9. pantu, aizstāj konkrētos datumus ar datumiem, kā noteikts regulā.

4.5. 1. panta 5. punkts

Šis noteikums paredz „pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodu. Tas ļauj radīt tiesiskus instrumentus (piemēram, rēķinus-faktūras vai uzņēmuma pārskatus), atsaucoties uz valsts valūtas vienību, viena gada „pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodā. Turklāt šis noteikums ļauj dalībvalstīm pašām noteikt turpmākos ierobežojumus tā darbības jomai un tā piemērošanas ilgumam.

4.6. 1. panta 6. punkts

Šis noteikums aiztāj 10. un 11. pantā minētos konkrētos datumus ar datumu, kas definēts regulā citā vietā. Turklāt Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 11. panta otrais teikums ir grozīts, lai atzītu euro monētu, ko emitējušas trešās valstis (tādas kā pašlaik Monako, Sanmarīno un Vatikāna Pilsētvalsts), likumīgā maksāšanas līdzekļa statusu atbilstīgi nolīgumiem ar Kopienu.

4.7. 1. panta 7. punkts

Ar šo noteikumu konkrētais datums tiek aizstāts ar abstrakti formulētu datumu.

4.8. 1. panta 8. punkts

Ar šo noteikumu konkrētais datums tiek aizstāts ar abstrakti formulētu datumu. Turklāt šis noteikums uzliek bankām par pienākumu abu valūtu paralēlās apgrozības perioda laikā mainīt valsts valūtas vienībās denominētās banknotes un monētas pret euro banknotēm un monētām bez maksas. Valsts tiesību akti var paredzēt maksimālo robežu šā pienākuma izpildei.

4.9. 1. panta 9. punkts

Šis noteikums papildina iepriekš 4.2. punktā minēto pielikumu, kas ietver Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 1. pantā noteiktās definīcijas un to skaidrojumus attiecībā uz katru atsevišķo dalībvalsti.

Pieņemot turpmākos tiesību aktus, Padomes Regulai (EK) Nr. 974/98 pievienotais saraksts tiks papildināts ar informāciju par atsevišķām dalībvalstīm. Lai sagatavotu šādus grozījumus, pirms saskaņā ar Līguma 122. panta 2. punktu tiek pieņemts Padomes lēmums par izņēmuma statusa atcelšanu atsevišķām dalībvalstīm, attiecīgajai dalībvalstij būtu rakstiski jāinformē Padomi un Komisiju par to, vai tā uzskata pārejas periodu par nepieciešamu un, ja tā izvēlas „lielā sprādziena" scenāriju, vai tā vēlas piemērot „pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodu.

Dalībvalstij A, kas piemēro „Madrides tipa" pārejas periodu, dalībvalstij B, kas piemēro „lielā sprādziena" pieeju, un dalībvalstij C, kas piemēro „lielā sprādziena" pieeju kopā ar "pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodu, attiecīgās rindas tabulā varētu izskatīsies šādi. Tās varētu iekļaut tabulā saskaņā ar dalībvalstīm paredzēto kārtību.

Dalībvalsts A	20XX. gada 1. janvāris	20XX. gada + 1 1. janvāris	n/p	n/p
Dalībvalsts B	20YY. gada 1. janvāris	20YY. gada 1. janvāris	Nē	n/p
Dalībvalsts C	20ZZ. gada 1. janvāris	20ZZ. gada 1. janvāris	Jā	20ZZ. gada 31. decembris

2005/0145 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

ar ko groza Regulu (EK) 974/98 par euro ieviešanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 123. panta 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[4],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[5],

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[6],

tā kā:

(1) Padomes 1998. gada 3. maija Regula (EK) Nr. 974/98 par euro ieviešanu[7] paredz to dalībvalstu valūtu aizstāšanu ar euro, kuras izpildīja vienotas valūtas piemērošanai vajadzīgos nosacījumus, kad Kopiena sāka Ekonomikas un monetārās savienības trešo posmu. Šajā regulā ir arī noteikumi, kas attiecas uz šo dalībvalstu valsts valūtas vienībām pārejas periodā, kurš beidzas 2001. gada 31. decembrī, kā arī noteikumi par banknotēm un monētām.

(2) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2596/2000 tika izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 974/98, lai noteiktu Grieķijas valūtas aizstāšanu ar euro.

(3) Regula (EK) Nr. 974/98 nosaka grafiku pārejai uz euro pašreizējās iesaistītajās eurozonas dalībvalstīs. Lai nodrošinātu skaidrību un noteiktību attiecībā uz likumiem, kas nosaka euro ieviešanu citās dalībvalstīs, ir jāparedz vispārīgie noteikumi, kas precizē, kā turpmāk nosakāmi dažādie periodi pārejai uz euro.

(4) Lai sagatavotu vienmērīgu pāreju uz euro, Regula (EK) Nr. 974/98 paredz obligātu pārejas periodu starp iesaistīto dalībvalstu valūtu aizstāšanu ar euro un euro banknošu un monētu ieviešanu.

(5) Ja dalībvalsts uzskatīs, ka pārejas periods nav nepieciešams, euro banknotes un monētas kļūs par likumīgu maksāšanas līdzekli šajā dalībvalstī euro pieņemšanas dienā. Tajā pašā laikā būtu jāparedz iespēja šādām dalībvalstīm piemērot viena gada

---

4 OV C […], […], […] lpp.
5 OV C […], […], […] lpp.
6 OV C […], […], […] lpp.
7 OV L 139, 11.5.1998, 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2596/2000 (OV L 300, 29.11.2000., 2. lpp.).

„pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības” periodu, kura laikā būtu iespējams atsaukties uz valsts valūtas vienību jaunos tiesiskos instrumentos. Tas tirgus dalībniekiem šādās dalībvalstīs dotu vairāk laika sagatavoties euro ieviešanai un tādējādi atvieglotu pārejas procesu.

(6) Bankām būtu jāmaina valsts valūtas vienībās denominētās banknotes un monētas pret euro banknotēm un monētām bez maksas abu valūtu paralēlās apgrozības periodā, ievērojot noteiktas maksimālās robežas.

(7) Tādēļ Regula (EK) Nr. 974/98 ir attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU:

1. pants

Regulu (EK) Nr. 974/98 groza šādi:

(1) 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„1. pants

Šajā regulā:

(a) „iesaistītās dalībvalstis” ir pielikumam pievienotajā tabulā uzskaitītās dalībvalstis;

(b) „tiesiski instrumenti” ir normatīvie akti, administratīvie akti, tiesu nolēmumi, līgumi, vienpusēji tiesiski akti, maksāšanas dokumenti, kas nav banknotes un monētas, kā arī citi instrumenti, kas rada tiesiskas sekas;

(c) „maiņas kurss” ir neatsaucami fiksēts maksājumu kurss, ko saskaņā ar Līguma 123. panta 4. punkta pirmo teikumu vai šā panta 5. punktu Padome noteikusi katras iesaistītās dalībvalsts valūtai;

(d) „euro pieņemšanas diena” ir diena, kurā iesaistītā dalībvalsts pieņem euro;

(e) „skaidras naudas nomaiņas diena” ir diena, kurā euro banknotes un monētas iegūst likumīga maksāšanas līdzekļa statusu attiecīgajā iesaistītajā dalībvalstī;

(f) „euro vienība” ir valūtas vienība, kā tā noteikta 2. panta otrajā teikumā;

(g) „valsts valūtas vienības” ir iesaistītās dalībvalsts valūtas vienības, kā tās noteiktas dienā pirms euro pieņemšanas šajā dalībvalstī;

(h) „pārejas periods” ir laikposms, kas sākas pulksten 00.00 euro pieņemšanas dienā un beidzas pulksten 00.00 skaidras naudas nomaiņas dienā;

(i) „pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības” periods ir laikposms, kas sākas euro pieņemšanas dienā, kura laikā var atsaukties uz valsts valūtas vienību jaunos tiesiskos instrumentos;

(j) „denominācijas maiņa” ir pastāvošu saistību summas denominācijas maiņa no attiecīgās valsts valūtas vienības uz euro vienību, bet kura denominācijas maiņas iznākumā nemaina citus saistību noteikumus, jo šos jautājumus reglamentē attiecīgie valsts tiesību akti.”

(2) Iekļauj šādu 1.a pantu:

„1.a pants

Euro pieņemšanas diena, skaidras naudas nomaiņas diena un pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības periods, ja tāds ir vajadzīgs, katrai dalībvalstij ir norādīts pielikumā.”

(3) 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„2. pants

No attiecīgās euro pieņemšanas dienas iesaistīto dalībvalstu valūta ir euro. Valūtas vienība ir viens euro. Viens euro ir simts centi.”

(4) 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„9. pants

Valstu valūtu vienībās denominētās banknotes un monētas saglabā likumīga maksāšanas līdzekļa statusu atbilstīgi to teritoriālajiem ierobežojumiem, kādi tie ir dienā pirms euro pieņemšanas attiecīgajā iesaistītajā dalībvalstī.”

(5) Iekļauj šādu 9.a pantu:

„9a. pants

Ja euro pieņemšanas diena un skaidras naudas nomaiņas diena attiecīgajā iesaistītajā dalībvalstī sakrīt, šī dalībvalsts var piemērot pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības periodu. Šajā gadījumā atsauces tiesiskos instrumentos uz valsts valūtas vienību viena gada laikā no euro pieņemšanas dienas uzskatāmas par atsaucēm uz euro vienību, ņemot vērā atbilstīgo valūtas maiņas kursu. Darbības, kas veiktas saskaņā ar šiem tiesiskajiem instrumentiem, veic tikai euro vienībā. Piemēro Regulā (EK) Nr. 1103/97 ietvertos noteikumus par summu noapaļošanu.

Attiecīgā dalībvalsts var ierobežot pirmās daļas piemērošanu ar noteiktiem tiesisku instrumentu veidiem vai tiesiskiem instrumentiem, kas pieņemti konkrētās jomās.

Attiecīgā dalībvalsts var saīsināt pirmajā daļā noteikto periodu.”

(6) 10. un 11. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

„10. pants

No 2002. gada 1. janvāra ECB laiž apgrozībā euro denomināciju banknotes. Iesaistīto dalībvalstu centrālās bankas laiž apgrozībā euro denomināciju banknotes no attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas.

Neskarot 15. pantu, šīs euro denomināciju banknotes ir vienīgās banknotes, kam ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss iesaistītajās dalībvalstīs.

11. pants

No attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas iesaistītās dalībvalstis emitē euro vai centa denomināciju monētas, kas atbilst denominācijām un tehniskajiem parametriem, ko Padome var noteikt saskaņā ar Līguma 106. panta 2. punkta otro teikumu. Neskarot 15. pantu un neviena tāda nolīguma noteikumus, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 111. pantu par monetārajiem jautājumiem, šīs monētas ir vienīgās monētas, kam ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss iesaistītajās dalībvalstīs. Nevienai personai, izņemot emisijas iestādi un personām, kas īpaši norādītas emisijas dalībvalsts tiesību aktos, nav pienākuma katrā atsevišķā maksājumā pieņemt vairāk nekā 50 monētas.”

(7) 13. un 14. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

„13. pants

„10., 11., 14., 15. and 16. pantu piemēro no attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas katrā iesaistītajā dalībvalstī.

14. pants

Ja tiesiskos instrumentos, kas pastāv dienā pirms skaidras naudas nomaiņas dienas, ir atsauces uz valstu valūtas vienībām, tad šīs atsauces uzskatāmas par atsaucēm uz euro vienību, ņemot vērā atbilstīgos valūtas maiņas kursus. Piemēro Regulā (EK) Nr. 1103/97 ietvertos noteikumus par summu noapaļošanu”.

(8) 15. pantu groza šādi:

(a) Vārdus „pēc pārejas perioda beigām” 1. un 2. punktā aizstāj ar vārdiem „no attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas”;

(b) pievieno šādu 3. punktu:

1. punktā minētajā periodā iesaistītās dalībvalstis, kas pieņem euro pēc 2002. gada 1. janvāra, maina savu klientu valsts banknotes un monētas uz euro banknotēm un monētām bez maksas un bez ierobežojumiem līdz maksimālajai robežai, ko var noteikt valsts tiesību akti. Bankas var pieprasīt, lai tās tiktu brīdinātas, ja maināmā summa pārsniedz bankas noteikto maksimālo robežu un atbilst mājsaimniecības summai.

Pirmajā daļā minētās bankas maina to personu valsts banknotes un monētas, kas nav to klienti, bez maksas līdz bankas vai valsts tiesību aktos noteiktajai maksimālajai robežai.”

(9) Šīs regulas pielikuma tekstu pievieno kā pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un saskaņā ar Līgumu ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, ņemot vērā Protokolu Nr. 11 un Protokolu Nr. 12, kā arī Līguma 122. panta 1. punktu.

Briselē, […]

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

Dalībvalsts	Euro pieņemšanas diena	Skaidras naudas nomaiņa	Dalībvalsts ar „pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības” periodu	„Pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības” perioda izbeigšanās
Beļģija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Vācija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Grieķija	2001. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Spānija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Francija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Īrija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Itālija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Luksemburga	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Nīderlande	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Austrija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Portugāle	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p
Somija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p	n/p